

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 105

гр. Пловдив, 18.03.2022 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 1-ВИ ТЪРГОВСКИ СЪСТАВ, в
закрито заседание на осемнадесети март през две хиляди двадесет и втора
година в следния състав:

Председател: Надежда Ив. Желязкова
Каличкова

Членове: Славейка Ат. Костадинова
Красимира Д. Ванчева

като разгледа докладваното от Надежда Ив. Желязкова Каличкова Въззивно
частно търговско дело № 20225001000102 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производство по реда на чл. 274, ал.1, т.1 ГПК.

Постъпила е частна жалба от С.А. Ш. ЕГН ***** със съдебен
адрес гр. П., ул. Ц. № 6 - партер против определение № 663 от 03.12.2021г.,
постановено по т.д. № 20215300900600 по описа за 2021г. на ОС Пловдив,
XVII т.с.. Жалбоподателят счита определението за неправилно,
незаконосъобразно и необосновано, като твърди, че съдът не е изложил
мотиви защо счита предявените от него искове за процесуално недопустими и
конкретно, тези формулирани в допълнителната искова молба, касаещи
нищожност на оспорените от него решения, поради незавършен фактически
състав и поради липса на надлежно формирана воля. Сочи, че по отношение
на тези, предявени с допълнителната искова молба искове съдът не е
предприел действия по извършване на надлежна размяна на книжа, което е
съществено процесуално нарушение. Оспорва извода на решаващия
първоинстанционен съд, че предявените от него искове са конститутивни с
правно основание чл. 74 ТЗ. Твърди, че предявените от него искове са за
прогласяване нищожност и несъществуване на заявени за вписване
обстоятелства, поради нарушения на закона и конкретно Закона за
публичните предприятия, изразяващи се в представен за вписване неподписан
от министъра акт, както и други нарушения на императивни разпоредби от
цитирания закон, свързани с провеждане на конкурс за заеманата от него
длъжност. Твърди, че е пряко засегнат от тези нарушения и предвид
сключения договор за управление е длъжен да прояви грижа на добър
търговец в качеството му на член на СД и съгласно чл. 237, ал.2 ТЗ и Устава
на „Л. П.“ АД. Сочи, че министъра не е собственик на капитала на „Л. П.“, а

това е държавата, поради което и всеки български гражданин има право да защитава националния интерес, дори от представляващия държавата в ОСА. Оспорва извода на първоинстанционния съд, че ТЗ не лимитира оперативното управление на АД от членовете на СД с аргумент от чл. 237, ал.2 ТЗ. Изразява несъгласие с приетото, че не е член на СД, като твърди, че освен че е член на СД е избран и за негов Председател, поради което носи отговорност и задължение да защитава интересите на дружеството. Въз основа на изложеното, настоява оспорения съдебен акт да бъде отменен, а делото върнато на първостепенния съд за продължаване на съдопроизводствените действия.

В срока по чл. 276, ал.1 ГПК е постъпил отговор от „Л. П.“ АД, ЕИК *** със седалище и адрес на управление обл. П., Община Р., с. К., Л. П. **, представляван от изпълнителния директор П.С., с който жалбата е оспорена като неоснователна, а искането е обжалвания съдебен акт да бъде потвърден. Счита, че твърденията на жалбоподателя ищец за защита на държавен интерес и упражнена грижа на добър стопанин по никакъв начин на обосновават наличен за ищеца правен интерес от предявяване на иск по чл. 74 ТЗ, нито такъв с правно основание чл. 124 ГПК или по чл. 29 от ЗТРРЮЛНЦ.

Съдът, след преценка на изложеното в жалбата и данните по делото, намери за установено следното:

Частната жалба е постъпила на 12.01.2022г., а на представляващия жалбоподателя е връчен препис от атакувания акт на 05.01.2022г. или в предвидения за това едноседмичен срок; същата е подадена от надлежна страна в производството – ищец, който има интерес да обжалва и е насочена срещу акт, за който е предвиден инстанционен контрол.

Разгледана по същество частната жалба е неоснователна.

С определение № 663, постановено на 03.12.2021г. по т.д. № 20215300900600/2021г. по описа на ОС Пловдив съдът е приел, че при съобразяване разясненията дадени с ТР № 1 от 06.12.2002г., постановено по т.д. № 1/2002г. на ОСГК на ВКС изложените от ищеца факти и обстоятелства, с проявлението на които се оспорват взетите с Протокол № ПД-201 от 02.08.2021г. от Г.Т. – Министър на транспорта, информационните технологии и съобщенията в качеството му на орган, упражняващ правата на държавата като едноличен собственик на капитала на „Л. П.“ ЕАД решения, с които ищеца е бил освободен като член на СД на предприятието, сключения с него договор за управление № ВД – 14 от 18.02.2015г. е бил прекратен и е избран и назначен независил член на СД В.З. не сочат на нито един от пороците, които да обосновават нищожност на същите, поради което и е приел, че всъщност предявените искове са за отмяна на решенията като незаконосъобразни. С оглед приетото е счел, че след като по отношение на ищеца липсва качеството акционер, то същия не е активно легитимиран да предявява иска по чл. 74 ТЗ. Евентуално и ако се съобрази заявления от ищеца петутим и се приеме, че иска е за прогласяване нищожност на оспорените решения, съдът е

счел, че същия е установителен и за допустимостта му е необходим правен интерес, който за ищеца не е наличен, тъй като не разполага с членствени права, които да защитава, нито е обосновал наличието на друго право, защитимо от закона.

Предявеният иск, предмет на разглеждане по т.д. № 600 по описа за 2021г. на ОС Пловдив е за прогласяване нищожност на взетите с Протокол № ПД-201 от 02.08.2021г. от Г.Т. – Министър на транспорта, информационните технологии и съобщенията в качеството му на орган, упражняващ правата на Държавата като едноличен собственик на капитала на „Л. П.“ ЕАД решения, с които ищеца е бил освободен като член на СД на предприятието, сключения с него договор за управление № ВД – 14 от 18.02.2015г. е бил прекратен и е избран и назначен независим член на СД В.З.. Изложените в исковата молба и уточнени с допълнителната искова молба основания за нищожност, при съобразяване на разясненията, дадени с ТР № 1 от 06.12.2002г., постановено по т.д. № 1/2002г. на ОСГК на ВКС и конкретно твърденията за противоречието на оспорените решения с повелителни разпоредби на закона, обосновават предявяването на иск по чл. 74 ТЗ за отмяна на същите тези решения. В случай, че казаното бъде възприето, предвид съществуващото и неотстранено несъответствие между петитум и обстоятелствена част на исковата молба и въпреки възраженията на ищеца, сега жалбоподателя, на исковата молба, то настоящия въззивен състав изцяло споделя мотивите на решаващия първоинстанционен съд за недопустимост на този иск.

Съгласно чл. 74, ал.1 ТЗ всеки съдружник или акционер може да предяви иск пред окръжния съд по седалището на дружеството за отмяна на решението на общото събрание, когато то противоречи на повелителните разпоредби на закона или на учредителния договор, съответно на устава на дружеството.

Съгласно разпоредбата на чл. 74, ал. 2 от ТЗ искът се предявява в 14-дневен срок от деня на събранието, когато ищецът е присъствувал или когато е бил редовно поканен, а в останалите случаи - в 14-дневен срок от узнаването, но не по-късно от 3 месеца от деня на общото събрание.

От съдържанието на разпоредбата на чл. 74 от ТЗ се налага извода, че преди да се даде отговор на въпроса за законосъобразност или незаконосъобразност на атакувано решение на общото събрание на дружеството следва да се провери дали исковата молба изхожда от съдружник или акционер в дружеството и дали е спазен срокът по чл. 74, ал. 2 от ТЗ. Липсата, на която и да е от тези две предпоставки прави исковата претенция недопустима и налага прекратяване на производството по делото.

В конкретният случай ищецът не е акционер в „Л. П.“ ЕАД, капитала на което е изцяло собственост на Държавата; същия не притежава членствени права, чиято защита да се търси чрез предявения иск. Констатираната липса налага извод за недопустимост на иска и не позволява, както настоява жалбоподателя, да се разгледат и твърдяните от него нарушения на

императивни разпоредби при вземане на оспорените решения.

Дори и да се приеме, че предявения иск е за прогласяване нищожността на взетите с Протокол № ПД-201 от 02.08.2021г. от Г.Т. – Министър на транспорта, информационните технологии и съобщенията в качеството му на орган, упражняващ правата на Държавата като едноличен собственик на капитала на „Л. П.“ ЕАД решения, то този иск без значение дали се предявява при условията на чл. 124 ГПК или чл. 29 ЗТРРЮЛНЦ по необходимост изисква наличие на правен интерес за предявилия го. Каза се вече, ищеца не разполага с членствени права, чиято защита да търси с предявения иск. Твърденията, изложени в частната жалба досежно това, че същия в качеството си на член на СД на дружеството има право, а и задължение да изпълнява функциите си с грижата на добър търговец, което обосновава и правния му интерес от предявяване на иска не могат да бъдат споделени.

Съгласно чл.231, ал.2 от ТЗ решенията на общото събрание влизат в сила незабавно, освен ако действието им бъде отложено. Изборът и освобождаването на членове на съвета на директорите е сред обстоятелствата, посочени в нормата на чл. 231, ал.4 от ТЗ, които имат действие от вписването в търговския регистър. Последната обаче се отнася за трети лица и е предвидена с оглед сигурността в търговския оборот. Във вътрешните отношения между ищеца, който е освободен като член на СД и дружеството решението на ЕСК има незабавно действие. Освобождаването на ищеца като член на СД и прекратяването на мандатното му правоотношение следва да се считат настъпили, считано от 02.08.2021г.. Казаното означава, че ищеца, сега жалбоподател не е член на СД към датата на предявяване на иска, за да обосновава наличния за себе си правен интерес със задължението му по чл. 237, ал.2 ТЗ. Дори напротив предявяване на иска от трето за дружеството лице според настоящия състав на съда може да се разглежда като злоупотреба с права, доколкото се цели възпрепятстване дейността на дружеството, което е изрично забранено – вж. чл. 57, ал.2 Конституцията на Р България и чл.8, ал.2 ЗЗД. От значение за наложилите се извод е и обстоятелството, че в конкретният случай „Л. П.“ ЕАД е предприятие, чийто едноличен собственик на капитала е Държавата, а правата на ЕСК се упражняват от Министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията. Съгласно чл. 15, ал.1 ЗПП органът, упражняващ правата на държавата взема решения от компетентността на ОС на съдружниците/акционерите в публичните предприятия, в които държавата не е едноличен собственик на капитала, като съгласно ал.3 от същата разпоредба решенията се оформят в протокол в съответната за решенията на ОСА форма. По отношение на ответното дружество и при съобразяване на чл. 25 от ППЗПП именно в правомощията на Министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията е да се произнася по въпросите, предоставени в компетенция на ОС, респ. от ЕСК, вкл. и тези по промяна членовете на СД. Съгласно чл. 221, ал.4 от ТЗ ОС избира и освобождава членовете на СД, същата компетентност има и ЕСК, като решенията му се обективират в протокол в писмена форма - чл.

232а ТЗ. Изводът е, че пряко предоставено от закона е правомощието на Министъра да назначава и освобождава членовете на СД на едноличното публично предприятие, а за ищеца не съществува никакъв законен интерес, за защита на който да предявява установителния иск за нищожност. Тук ще се посочи, че наличието на евентуални имуществени претенции от ищеца по отношение на дружеството ответник, основани на прекратения договор за управление биха били основание за предявяване на осъдителен иск и по никакъв начин не променят наложилите се извод за недопустимост на предявения установителен такъв.

Без никакво значение в случая е твърдението на ищеца за допуснато от първостепенния съд съществено процесуално нарушение, изразяващо се в неизвършена надлежна размяна на книжа по отношение на заявените с допълнителната исковата молба искове за нищожност, тъй като от една страна подобно действие не е дължимо, а от друга дори и да се приеме, че е, то неизвършването му по никакъв начин не опровергава наложилите се извод за процесуална недопустимост на иска.

До същия правен изводът е достигнал и решаващия първоинстанционен съд, поради което и оспорения негов съдебен акт като съобразен със закона – материален и процесуален, следва да бъде потвърден.

Мотивиран от изложеното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА определение № 663 от 03.12.2021г., постановено по т.д. № 20215300900600 по описа за 2021г. на ОС Пловдив.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред ВКС при условията на чл. 280 ГПК в едноседмичен срок от връчването му.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____